

Sprawozdanie

komisji administracyjnej o wniosku posła Styły i towarzyszy wzywających c. k. Rząd, aby loteryę liezbową jak najrychlej zniósł.

Wysoki Sejmie!

Zaprzeczyć niemożna, że z pomiędzy wszystkich źródeł, z których Rząd fundusze czerpie, aby potrzeby budżetu państwa w jego rozchodach pokryć, dochód z loteryi liezbowej jest jedynym głęboko niemoralnym i jako taki zniesionym być winien. Tem łącznej dochód ten niemoralnym nazwać można, że ludzie stawiający pieniądze na loteryę liezbową są przeważnie bardzo nbogimi, żyjącymi z pracy rąk, których, stwierdzono to wielokrotnie, namiętność do loteryi liezbowej popycha do kradzieży i innych zbrodni. Zmysł oszczędności, składanie funduszków, by zabezpieczyć los na starość, znika a nadzieja pozornie łatwej wygranej zastępuje uczciwą pracę i przezorność. Na tylekrotnie już w Radzie państwa tak przez przedstawicieli Koła polskiego jak przez usta posła Rosera stawiane żądania zwiniecia loteryi liezbowej, tłumaczył Rząd konieczność utrzymania tejże znacznemi z niej dla skarbu państwa wynikającemi materyalnemi korzyściami. Tłumaczenie takie jest wprost przeciwne etycznym pojęciom o moralności. Czyż czyn niedobry, w skutkach swoich znaczne korzyści materyalne wykazujący, umniejsza zło, które w nim tkwi?

Dzisiejszy Minister skarbu dr. Biliński w przemówieniu swem w dniu 24. października 1895 r. w Radzie państwa wygłoszonem oświadczył, że o ile mu środki finansowe pozwolą, dążyć będzie do zniesienia loteryi liezbowej, zastrzegł się jednak, że Izba uchwali inne środki podatkowe. Jeżeli więc Wysoki Rząd niezdolał do tej chwili znaleźć źródła na pokrycie niedoboru w budżecie powstać mogącego przez zniesienie loteryi, to zdaniem komisji administracyjnej znaczne podwyższenie podatku od obrotów i transakcyi giełdowych zdołałoby bezsprzecznie z korzyścią dla społeczeństwa zastąpić dochody z loteryi liezbowej, gdyż ludzie którzy, się giełdą interesują i grze na giełdzie oddają, są przeważnie wykształceni, po większej części zasobni a bezsprzecznie czynów swych świadomi.

W nadziei, że c. k. Rząd znajdzie odpowiednie źródło do pokrycia tego niedoboru bez przeciążenia tych warstw społeczeństwa, które już obecnie ciężaru podatkowego znieść nie mogą, komisya administracyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa Wysoki Rząd, by wszelkich dołożył starań celem zniesienia loteryi liezbowej“.

Lwów dnia 26. Stycznia 1896.

Przewodniczący:

Koziebrodzki.

Sprawozdawca:

Wodzicki.

